

Legrand, Zygomalas, σελ. 163-168.

Ζυγομαχᾶς
θεοδοσίος

Υπό Legrand δημοσιεύεται (ἐν τοῦ Cod. hist. no 601 f. 5-6 τῆς βιβλιοθ. Στουτγάρδης) ἐπιστολή τοῦ θεοδοσίου Ζυγομαχᾶ πρὸς τὸν Στέφανον Γερλάχιον (i.m. 1581)

Inc.: Σοφώτατε κύριε Στέφανε Γερλάχιε, τῆς θεολογίας διδάσκαλε, εἰς ὑγιαίνων
τῇ θεῷ χάριτι περιφρουρούμενος...

Des.: ...δὴν θεός σου τὰ κατὰ δέμια καὶ συμφέροντα. ἀμήν. Ἐτελ. ἁφπά, μηνὶ μαρ-
τίῳ α'. πρωτονοτάριος θεοδοσίος ὁ σοὺς κατὰ πάντα. -

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ θεοδ. Ζυγομαχᾶς συγχαίρει κατὰ
πρῶτον τὸν Στέφανον Γερλάχιον διὰ τοὺς χάμους του καὶ ἐξηγεῖ τὴν συνέχισιν

τούς λόγους τῆς μαυρᾶς βιωπῆς του: «... Εἰ δὲ καὶ ποτε τυχόν γραμματο-
 φόροι ἦλθον καὶ οὐκ ἔγραφα, οἶμαι, ἡμῖνος ἦν ὁ χρόνος ὅτε ἠεθένησα
 καὶ ἤμην νοσηλευόμενος ἔχγυς που μῆνας τρεῖς, καὶ τὸ τῆς παρ' ἐμοῦ
 ἂν ἔφθασα ζωῆς τέλος, εἰ μὴ κέρως ἐβοήθησαν. ἢ καὶ ὁ παρὸς ἦν
 ἐκείνος καὶ ὃν ἐποιμήθη μὲν ὁ πατριάρχης ἡμῶν Μαυροφάνης, αὐχθ' ὅτι
 παρ' ἡδόναι εἰ. σάπυς δέ τις ἔχνετο καὶ πράγματα εἶχον ὥς οὐδ' οὐ
 θεῶν ἀποκατέστη πάλιν πατριάρχης ὁ ἀγιώτατος κώριος Περφίριος δ' ὡν...»
 Ἀναχρᾶζει οἷτα ὅτι παρέδωκε τὰ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τε-
 τράδια του εἰς τὸν Solomon Schweigker καὶ ὅτι συναντήθηκε « συμνώμα-
 τα ἱατρικὰ πονηδύτα Μιχαὴλ τῷ Ἑρμοδωρῷ, ἵνα δῶς τινι τῶν φίλων ἱατρῶν...
 ὡς ὅτι τις τῶν ἱατρῶν ἐβελαιόμην, ἄξια εἶσι μνημονώματα τοῦ
 /

Alexand, Zygomalas, cy. 163-168

(B.2)

Ζυγομαχῶς
Θροδόσιος

Ἐρμῶν καὶ τοῦ, οὐ γὰρ ἦν ἔρασθαι, ἢ καὶ ἑπιστοχὰς τοῦτον ἔδρασαν ἐξ ὧν
ἱστογράφοι καὶ τῇ κυρίῳ Κρουσίῳ πέποιεσαν...

Διαβεβάζει ἀποχέδων τοὺς χαρακτηρισμοὺς τῶν ὡς Κωνσταντινουπόλει καὶ
Γαλατῆς φέχων: «...προσκαρῶναι σε, ὁ μέγας λογοθέτης [Ἰάκωβος], ὁ μικρὸς τε
μικρὸς Γένερχιος, Συμεὼν τε [Καβάδαγας] ὁ ἀνταγωνιστὴς σου καὶ οἱ λοιποὶ»
Πληροφορεῖ ὅτι «ὁ Μηκνίου [Μεθόδιος] καὶ ὁ [Μανουὴλ] Μελεῖος ἔτα-
χύντησαν ἐν ἑρῖνῃ...» καὶ καταχύχαι:

«ὁ πατήρ μου ἔτι ζῇ, καὶ καὶ ἐν χύρετι ἄνθρωπος, καὶ προσκαρῶναι σε
φέχεται. Ὁμοίως καὶ ἡ ἑρῖν ἐν Ζυγῷ βίβιντι τὴν κυρίαν φητάτην σου

καταφυγῇ καὶ συχαίρει ἀκούσασα τὸν εὖτυχῇ γάμον... Ἐν μακρᾷ
ἐπιστολῇ κυρίου Κρουσίου πηλὰ ἔγραψα περὶ δυστυχῶν νῦν Ἑλλήνων
καὶ ἄλλων, καὶ ἀνέγνωδι μοινά γάρ τε τῶν εἰρήνων. Ἐγὼ συχαίρω
νέον ἱστορικόν ἐν πηλῶν ἐρανιστόμενος καὶ ἀνδρῶν καὶ ὅτε τηρώσω
καὶ τοῖς εἰρήνοισι ἡμῖν καὶ μοινώσω...».